

PRIEKŠ PĀRSPĒJ SĀPES

«Kad redzat Holivudas zvaigznes, jūs nevarat noteikt viņu vecumu, un iestājas apjukums,» saka franču režisors un scenārists Fransuā Ozons. Savā jaunākajā filmā *Kad pienāk rudens*, kas tiek demonstrēta Latvijas kinoteātros, viņš parāda galveno varoņu grumbu skaistumu un apbrīnojamo spēju pretoties dzīves grūtībām **Teksts Jegors Jerohomovičs**

Fransuā Ozons mainās katrā savā filmā, meistarīgi pārslēdzot reģistru, – par to mēs viņu arī mīlam. Franču autors aktīvi strādā kopš 1988. gada un šajā laikā ir uzņēmis vairāk nekā divdesmit pilnmetrāžas spēlfilmu. Uzma-nības vērtas ir arī Fransuā Ozona agrinās īsmetrāžas fil-mas – radikālas un izaicinošas –, kurās ir jūtami viņa rokraksta pamatelementi. Savos piecdesmit septiņos gados Fransuā Ozons ir intrīgas un stila virtuozs, para-doksu pētnieks, turklāt viņš brīnišķīgi spēj atklāt aktieru potenciālu. Savā jaunā-kajā filmā *Kad pienāk rudens/Quand vient l'automne* (2024) Fransuā Ozons iz-paužas kā humānists, kurš par ģimenes vērtībām izsakās teju ar nostalgisku mai-gumu, taču saglabā arī sev raksturīgo iro-niju un sarkasmu, kas neļauj iestrēgt sen-timentalitātē.

Režisora iepriekšējā filma ir ekscentris-ka retrodrāma un kriminālkomēdija *Mans noziegums/Mon crime* (2023), kuras

darbība risinās XX gadsimta 30. gadu Pa-rižē. Tajā viņš niekojas un izklaidējas kopā ar jaunajām aktrīsēm Nadju Tereskeviču un Rebeku Mardēru, savukārt otrajā plā-nā mirdz zvaigznes – Izabella Ipēra, Fab-riss Lukīni, Danijs Būns un Andrē Disoljē. *Kad pienāk rudens* ir Fransuā Ozona glez-na elēģiskos, brīžiem indīgos rudenīgos topos – tā ir Burgundijas ainava, kurā au-tors sajauc trillera, komēdijas un ģimenes drāmas krāsas. Daudz kas tiek noklusēts un apslēpts – skatītāji paši var izlemst, kas ir vai nav noticis, kurš ir vai nav vainīgs.

Divas kundzes gados – Mišēla (Elēna Vensāna) un Marī Kloda (Žoziana Balas-ko) – dzīvo Burgundijas ciematā, viņas ir draudzenes kopš jaunības un ir bijušas kopā gan priekos, gan bēdās. Mišelai ir sarežģītas attiecības ar meitu Valēriju (Lu-divīne Saņē), kura pret māti izturas ne-ganti un skarbi. Mišēla dievina savu maz-dēlu Likā un sapņo pavadīt ar viņu ru-dens brīvlaiku, taču šim plānam nav lemts piepildīties. Marī Klodas dēls Ven-sāns (Pjērs Lotēns) beidzot tiek atbrīvots no cietuma, un viņa ļoti uztraucas, lai

viņš atkal neiekultos nepatīkšanās. Pār-pratumu un nelaimīgu apstākļu sakriti-bas dēļ notiek negadījums – vai arī nozie-gums –, kam būtu kardināli jāmaina varo-ņu attiecību dinamika. Šajā situācijā tiek pārbaudīta draudzības un mīlestības sai-šu izturība. Stāsta kriminālie un morāli ētiskie aspekti apgrūrina varoņu dzīvi, un manevrēt uz šī slidenā ceļa viņiem nav viegli. Katrs konstruē savu patiesību un harmoniju, ieklausoties sirdsbalsī, pat ja šī balss disonē ar visa notikušā faktu un lietisko pierādījumu skaļumu.

Aktieru ansambli ir pieci mākslinieki, ar kuriem Fransuā Ozons jau ir sadarbo-jies. Divas draudzenes, kuras ir nonāku-šas dzīves rudenī, tēlo Elēna Vensāna un Žoziana Balasko. Francijas publika viņas mīl un ļabi pazīst: Elēna Vensāna savu karjeru galvenokārt ir veidojusi uz teātra skatuves, viņa ir spēlējusi daudzās leģen-dārā režisora Patrisa Šero izrādēs (aktrises filmogrāfija arī ir iespaidīga), savukārt Žo-ziana Balasko ir nopelniem bagāta komi-ķe ar ugunīgu temperamentu. Viņas ir fil-mējusās nelielās māšu lomās vienā no

nopietnākajām Fransuā Ozona drāmām *Dieva zēlastība/Grâce à Dieu* (reālos noti-kumos balstīts stāsts par pedofilijas skan-dālu katoļu baznīcā Lionā; 2019). Šajā darbā ir redzams arī Pjērs Lotēns, kurš fil-mā *Kad pienāk rudens* atveido Žozianas Balasko tēlotās Marī Klodas dēlu, tikko no ieslodzījuma atbrīvoto Vensānu.

Gods nospēlēt visnegatīvāko personāžu jaunajā Fransuā Ozona filmā ir ticis Ludi-vīnei Saņē. Viņa ir agresīvā, dzīli traumētā Elēnas Vensānas varones Mišēlas meita Valērija. Ludivīne Saņē ir radījusi neaizmīr-stamus tēlus Fransuā Ozona filmās *Ūdens lāses uz nokaitētiem akmeņiem/Gouttes d'eau sur pierres brûlantes* (2000), *8 sievie-tes/8 femmes* (2002) un *Baseins/Swim-ming Pool* (2003). Epizodiskajā Valērijas vī-ra lomā ir patīkami redzēt aktieri Maliku Zidī, kurš ir Ludivīnes Saņē partneris filmā *Ūdens lāses uz nokaitētiem akmeņiem*. Pirms divdesmit pieciem gadiem Maliks Zidī viesojās festivālā *Baltijas pērle* un par lomu šajā Fransuā Ozona filmā Rīgā saņē-ma labākā debitanta balvu.

Pats Fransuā Ozons ar Eiropas prestižā-

■ **Filma Kad pienāk rudens ir Fransuā Ozona glezna elēģiskos, rudenīgos topos - šajā Burgundijas ainavā autors sajauc trillera, komēdijas un ģimenes drāmas krāsas. Galvenās lomas atveido aktrises Elēna Vensāna (no kreisās) un Žoziana Balasko. Publicitātes foto**

ko festivālu galvenajām balvām nav izlu-tināts – viņš vēl nav uzvarējis ne Kannās, ne Venēcijā, ne Berlīnē. Tagad Francijas augstākajai kinobalvai *Cēzars* labākās ak-trises kategorijā par lomu drāmā *Kad pie-nāk rudens* ir nominēta Elēna Vensāna. Laureāti tiks apbalvoti 28. februārī.

Neilgi pirms filmas *Kad pienāk rudens* iznākšanas uz Latvijas kinoekrāniem KDi bija iespēja satikties ar Fransuā Ozonu Parīzē un uzdot viņam dažus jautājumus.

Vai ir taisnība, ka filmas *Kad pienāk rudens* scenāriju ir iedvesmojis reāls stāsts?

Jā, man bija tante, kuru es ļoti mīlēju, un reiz viņa sarīkoja vakariņas visai ģime-nei. Es pats tajās nebiju klāt, jo vēl biju mazs bērns. Šo stāstu man stāstīja vecāki. Mežā savas mājas tuvumā tante bija sala-sījusi sēnes. Pēc vakariņām visiem kļuva slīkti, un visi tika nogādāti slimnīcā, izņemot pašu nama saimnieci, jo viņa neēda sēnes. Bērībā mani fascinēja šis stāsts, tas kļuva par ģimenes leģendu. Man pati-ka iztēloties, ka radniecē mēģinājusi no-

■ «Strādājot es tikai vēlos gūt baudu un stāstīt dažādus stāstus, katru reizi citādi. Es ieklausos savā intūicijā, man nav karjeras plāna,» apgalvo Fransuā Ozons. Publicitātes foto

galināt visu ģimeni. Nevienš nenomira, taču acimredzot mani kā topošo režisoru šī ideja ļoti saistīja. Tā aizķērās manā at-minā, un es to izmantoju, rakstot scenāri-ju. Šo stāstu zina visi mūsu ģimenē. Kad nolēmu, ka filmas galvenā varone būs ve-cāka gadagājuma sieviete laukos, es uz-reiz atcerējos šo atgadījumu.

Vai jūs būtu priecājies, ja tante patie-šām būtu nogalinājusi dažus ģimenes locekļus?

Protams! Ja nomirtu mani vecāki, es būtu kļuvis par bāreni. Tas varēja notikt, bet, par laimi, nenotika. Kā jau teicu, man patika doma, ka šai kundzei, kura bija labsirdīga un gādīga un kuru visi mīlēja, iespējams, prātā bija doma visus nonāvēt. Tas izklausās noslēpumaini un divdomīgi. Man patīk pretrunīgas situācijas, kurās nav absolūtas skaidrības. Bērībā mani vilināja melnais humors un drūmas pasa-kas.

Mana tante jau ir mirusi, un es neatce-ros, kā tolaik viņa uztvēra šo situāciju, ta-ču viņas bērni pašlaik uz mani dusmojas. Viņi man pārmet: «Intervijas tu nepār-traukti apgalvo, ka viņa mēģinājusi noin-dēt visu ģimeni!» Es atbildu: tas viss ir fil-mas publicitātes dēļ!

Kāpēc šoreiz vēlējāties uzņemt filmu par vecākām sievietēm?

Man patīk sievietes gados, pasaules ki-no un franču kino viņas ir gluži neredza-mas. Galvenajā lomā es gribēju parādīt reālu vecu sievieti. Tagad jūs īsti nezināt, ko nozīmē vārdi «vecā sieviete kino», jo gandrīz visas aktrises taīsa plastiskās ope-rācijas. Kad redzat Holivudas zvaigznes, jūs nevarat noteikt viņu vecumu, un ie-stājas apjukums. Demija Mūra izskatās tā, it kā viņai būtu trīsdesmit. Kad satiekat Nikolu Kidmenu, jūs nenojaušat, cik viņai ir gadu. Slavenām aktrīsēm vairs nav ve-cuma. Savā filmā vēlējos atainot sievietes, kuras neslēpj savu vecumu, kurām nav kauns no grumbām un kuras pieņem sevi tādas, kādas viņas ir šajā dzīves posmā. Es vēlējos parādīt viņu grumbu skaistumu.

Ne jau tādā filmā kā *Kad pienāk rudens!* iespējams, kādu dienu tas varētu notikt. Esmu strādājis ar lieliskām aktrīsēm, ku-rām ir bijušas plastiskās operācijas, man ar to nav nekādu problēmu. Es to varu sa-prast, bet šim konkrētajam stāstam bija vajadzīgas aktrises, kuras savā vecumā iz-skatās dabiski.

Diezgan bieži jūs filmējat savus icie-nītos aktierus un aktrises atkārtoti. Tā ir arī šajā filmā, kurā redzam piecus māksliniekus, ar kuriem iepriekš jau esat sa-darbojies. Kā jūs raksturotu savas attie-cības ar aktieriem, īpaši ar tiem, kuras filmējat atkārtoti?

Man ir grūti vispārināt, ar katru aktieri un aktrisi tas ir atšķirīgi. Ar dažiem aktie-riem un aktrīsēm esmu sadraudzējies, mūs saista sirsnīgas attiecības. *Kad pie-nāk rudens* ir mana ceturrtā filma, kurā spēlē Ludivīne Saņē. Vairāk nekā pirms divdesmit gadiem es noliku viņu pie ba-seina bikini. Tagad viņa ir pavisam cita sieviete. Šajos gados Ludivīne ir kļuvusi par māti, viņa audzina bērnus – un es strādāju ar pilnīgi citu aktrisi!

Grūdienu jūsu karjerei deva filma *Zem smiltīm/Sous le sable* (2000), turklāt jūs par to esat saņēmis visaugstāko ap-balvojumu, par kādu var sapņot režis-sors, – šo darbu ir slavējis pats Ingmars Bergmans.

Ak jā, tā ir taisnība.

Kā tolaik uztvērāt Bergmana kompli-mentu? Vai jums bija iespēja viņam pa-teikties?

Man šķiet, ka par Ingmaru Bergmana labajiem vārdiem, kas bija veltīti manai filmai, uzzināju pēc viņa nāves. Protams, biju ļoti priecīgs tos dzirdēt, jo viņš ir le-genda un es mīlu viņa darbus. Kad vieso-

Varbūt jums jau ir ideja nofilmēt De-miju Mūru vai Nikolu Kidmenu un pa-spēlēties ar viņu vecuma nenoteiktību?

ANSIS ROZENTĀLS

Izstāde
teātra namā
"Jūras vārti",
Ventspilī

Skats
apkārt
2.0

IZSTĀZU ZĀLE
GALERIJA
JŪRAS VĀRTI

7.02.–31.03.

PAŠĀS
KOLLEKTIVĒLĀS
FRĀZES

ĻAUJIET REŽISORAM STRĀDĀT!

Viņš raksta skaistas lomas sievietēm. Aktrises Elēna Vensāna un Žoziana Balasko stāsta par sadarbību ar režisoru Fransuā Ozonu filmā *Kad pienāk rudens* **Teksts Jegors Jerohomovičs**

Mišelas un Marī Klodas draudzība nosaka filmas *Kad pienāk rudens* emocionālo temperatūru. Aktrises Elēna Vensāna un Žoziana Balasko piepilda šīs lomas ar siltumu, gudrību un pieredzi. Viņas ir daudzpusīgas mākslinieces – daudz spēlējušas kino un teātrī, kā arī pašas izmēģinājušas spēkus režijā. Elēnas Vensānas karjera ilgst jau sešdesmit gadu, Žozianas Balasko karjera – piecdesmit gadu. Par galveno lomu filmā *Kad pienāk rudens* Elēna Vensāna ir izvirzīta Francijas augstākajai kinobalvai *Cēzars*. Viņas kontā jau ir *Cēzars* par labāko otrā plāna lomu režisora Etjēna Satiljē komēdijā *Dzīve ir gara, klusa upe/La vie est un long fleuve tranquille* (1988). Savukārt Žoziana Balasko 1996. gadā ieguva *Cēzaru* par labāko scenāriju (filma *Nolādētais zāliens/Gazon maudit*, 1995; viņa ir arī filmas režisore un aktrise). 2000. gadā Žoziana Balasko saņēma goda *Cēzaru* par mūža ieguldījumu kinomākslā.

Režisoram Fransuā Ozonam iepatikās strādāt ar Elēnu Vensānu un Žozianu Balasko drāmas *Dieva žēlastība/Grâce à Dieu* (2019) uzņemšanā, un viņš vēlējās turpināt. «Elēnai Vensānai kino nav bijis daudz galveno lomu. Viņa ir lieliska aktrise, kura spēj izpaust iekšējo spēku līdzās maigumam. Viņai piemīt vienkāršs skaistums, kuru ir aizraujoši pētīt. Filmā *Kad pienāk rudens* Elēna Vensāna pilnībā iejūtas savā tēlā, turklāt aktrise dzīvo Burgundijā netālu no vietas, kur mēs uzņēmām šo filmu,» galvenās lomas tēlotāju raksturo Fransuā Ozons. «Žoziana Balasko iemieso Marī Klodas vainas apziņu, šai varonei ir pieticīgi izpaušmes līdzekļi nekā Elēnas Vensānas Mišelai, taču tie ir jaušami katrā viņas kustībā. Žozianas Balasko ķermenis un seja izstaro dziļu cilvēcību,» piebilst režisors.

Šī ir jau otrā reize, kad strādājat ar Fransuā Ozonu. Kāpēc viņš jums ir īpašs?

Žoziana Balasko. Viņš ir tik smuks! Fransuā ir izskatīgs un gudrs puisis. Ļoti, ļoti gudrs. Viņš strādā ātri, zibenīgi. Filmēšanas laukumā viņš vienmēr ir blakus galvenajam operatoram. Viņš ir scenārija autors, viņš režisē, viņš kontrolē visu procesu. Strādāt ar viņu ir kā skriet maratonu. Fransuā precīzi zina, ko vēlas panākt, taču viņš režisē ļoti maigi. Viņš liek mums atkārtot ainas un filmē arvien jaunus dublus līdz brīdim, kad iegūst vēlamo rezultātu.

Elēna Vensāna. Fransuā ir prasīgs, taču vienmēr laipns. Uzņemšanas laukumā viņš ir ļoti tuvu aktieriem. Mums ir sajūta, ka viņš ir kopā ar mums. Tas ir kā deļot tango ar viņu.

Žoziana Balasko. Fransuā ir izcila, spilgtā personība un ļoti labs cilvēks. Tas ir vissvarīgākais. Vēl pirms mūsu sadarbības man vienmēr bija patikušas viņa filmas: nav daudz tādu kinoautoru – režisoru un scenāristu –, kuri konsekventi rada skaistas lomas sievietēm. Jau kopš pašiem daiļrades pirmsākumiem Fransuā raksta brīnišķīgas lomas sievietēm.

Ar ko jūs visvairāk uzrunā tēli, kurus atveidojat filmā *Kad pienāk rudens*? Kas jūs pārliecināja piekrist šim piedāvājumam?

Elēna Vensāna. Man visinteresantākā šķiet Mišelas neticamā apņēmība dzīvot un neko nelaist garām, viņas izturība.

Žoziana Balasko. Mani piesaistīja režisora personība. Es piekritu šim projektam Fransuā Ozona dēļ. Es uzticos Fransuā un lepojos, ka spēlēju viņa jaunākajā filmā. Turklāt man bija ļoti interesanti iepazīt savu jauno ekrāna partneri Elēnu Vensānu. Vislielākās grūtības filmēšanas laukumā man sagādāja smēķēšana – es nesen pārtraucu smēķēt. Mana varone filmā daudz smēķē un nomirst, zaudējot cīņu ar vēzi. Filmēšanā smēķēju viltotas cigaretes, kas bija pildītas ar Provansas garšaugiem.

Fransuā Ozona filmā *Dieva žēlastība* (2019) jūsu lomas ir mazākas. Ar ko vēl atšķiras darbs toreiz un tagad?

Žoziana Balasko. Atšķirība tikai tāda, ka šoreiz mēs kopā ar Fransuā pavadījām daudz vairāk laika. Lomas ir lielākas, un

tas nozīmē, ka mums ir vairāk iespēju parādīt, ko spējam. Mums bija milzīgs prieks būt kopā ar viņu filmēšanas laukumā.

Elēna Vensāna. Nedomāju, ka daudz kas ir mainījies. Tas ir tāds pats darbs. Protams, mūsu sadarbība filmas *Kad pienāk rudens* uzņemšanā bija plašāka, bija vairāk telpas līdzdarbībai. Man ir cildena loma!

Žoziana Balasko. Vēl ir jāuzsver, ka abās Fransuā Ozona filmās mēs spēlējām mātes, kurām ir problēmas ar bērniem. Un arī bērniem ir savas problēmas.

Jūsu varoņu draudzība ir viens no filmas emocionālajiem pilāriem. Vai draudzējaties arī dzīvē?

Žoziana Balasko. Mēs ar Elēnu iepriekš nebijām pazīstamas. Filmēšanās bija kā «sarunāta laulība». Uzņemšanas laukumā es sapratu: man ļoti patīk šī sieviete, viņa ir apbrīnojama! Mēs uzreiz sadraudzējāmies. Ir ļoti svarīgi, lai būtu patiesas attiecības arī reālajā dzīvē, – jūs labāk spēlējat kopā, ja esat isti draugi.

Elēna Vensāna. Mūs vieno abpusējas simpātijas no pirmā acu uzmetiena. Darba procesā valdīja mīlestība un smiekli. Mēs daudz smējāmies. Parasti aktrises ir sāncenses, tāpēc kļūt par draudzenēm ir īpaši jauki. Tas notiek diezgan reti, un tā ir brīnišķīga sajūta – satikt domubiedri uz-

■ **Filmas *Kad pienāk rudens* varoņu Mišelas un Mari Klodas draudzība ir viens no darba emocionālajiem pilāriem. Uzņemšanas procesā ir sadraudzējušās arī aktrises Elēna Vensāna (no kreisās) un Žoziana Balasko, kuras demonstrē ideālu saspēli. Publicitātes foto**

ņemšanas laukumā un sadraudzēties.

Mišelas un Marī Klodas draudzības pamatā ir viņu kopīgā pagātne un iepriekšējā nodarbošanās. Filma pievēršas aizspriedumiem, kas ir saistīti ar seksa pakalpojumu sniedzēju likteni, kā arī šīs profesijas sekām sieviešu dzīvē. Ko jūs pašas par to domājat?

Žoziana Balasko. Par savu bijušo profesiju mūsu varones runā ļoti diskreti un cieņpilni. Manas varones bērs atkal satiekas visas bijušās draudzenes un kādreizējās kolēģes.

Elēna Vensāna. Skatītāji diezgan vēlu uzzina, ka varones agrāk bijušas prostitutas. Mišela un Mari Kloda līdz pēdējam turpina atbalstīt viena otru, viņas vieno solidaritātes izjūta.

Jūs esat izpaukušas ne tikai aktierspēlē, bet arī režijā. Kā jūsošs sadzīvo aktrise un režisore? Kā šīs profesijas bagātina viena otru?

Elēna Vensāna. Režisores darbā esmu sapratusi, cik ārkārtīgi svarīga ir aktieru uzticēšanās – bez tās neko nevar sasniegt. Līdz brīdim, kad aktieri patiesi iesaistās projektā – vai tā būtu izrāde vai filma –, režisors neko nav spējīgs izdarīt. Par to esmu pārliecinājusies savā režisores darbībā, dažkārt ļoti sapīga veidā. Šī pieredze man liek vēl pamatīgāk vēltīt savus spēkus katram projektam, būt uzticīgai kopējam darbam, maksimāli iesaistīties no pašas sākuma, neko netaupot un atdotot sevi visu. Kamēr aktieris nav režisora pusē, nekas nevar notikt.

Žoziana Balasko. Mācība, ko esmu guvusi, – ļaujiet režisoram strādāt! Ziniet, katram var būt ideja par ideju, viedoklis un komentārs. Režisors uzņemās lielu atbildību. Aktieriem atliek godprātīgi darīt savu darbu – spēlēt! Un man patīk spēlēt, jo man kā aktrisei nav nekādas atbildības.

Neviens man neuzdos jautājumu, kas mums jādara rīt, par kameru novietojumu vai jebko citu. Esmu mazliet slinka, tāpēc esmu apmierināta ar aktrises darbu. Tagad pati vairs nerezisēju, bet man ļoti patīk tēlot citu režisoru darbos.

Elēna Vensāna. Mani kaitina aktieri, kuri procesā deklarē, ka viņiem ir savas idejas par režiju, sava vīzija. Teātrī ir arī tādi, kuri atļaujas teikt: «Pagaidi tikai – es tev parādišu pirmizrādes vakarā, visu izdarišu pa savam!» Tas ir vissliktākais gadījums.

Jūs esat nospēlējušas ļoti daudz dažādu lomu – no klasiskās dramaturģijas līdz mūsdienu stāstiem. Vai kino un teātrī izdzīvotie tēli jums ir palīdzējuši izprast arī savu dzīvi ārpus mākslas?

Žoziana Balasko. Nē! Kad tēloju filmēšanas laukumā vai uz skatuves, tā neesmu es, tā ir persona, vārdā Žoziana Balasko. Tā neesmu es. Tajā mirklī es nezinu, kur un kas es esmu.

Elēna Vensāna. Esmu iemācījusies un uzzinājusi par dzīvi pilnīgi visu, spēlējot šīs lomas un iegaumējot dižāko autoru svarīgākos tekstus. Tas vienmēr ir fantastiski. Teātris un šie teksti ir mana dzīves universitāte. No tiem esmu iemācījusies visu.

Žoziana Balasko. Vienīgais, ko man ir iemācījis gan aktrises, gan režisores darbs, ir strādāt komandā. Tas ir ļoti svarīgi – spēlēt komandā. Šajā darbā tu neesi viens pats. Filma un izrāde ir daudzu cilvēku sadarbības rezultāts. Man patīk būt komandā.

Kā jau minējāt, divās Fransuā Ozona filmās spēlējat mātes, kurām ir problēmas ar bērniem. Kā jums ir gājies personīgajā dzīvē – kā izdevās līdzsvarot mātes un aktīvi strādājošas, pieprasītas mākslinieces pienākumus?

Žoziana Balasko. Man allaž ir bijusi vainas apziņa, esmu sev jautājusi – varbūt kaut ko daru nepareizi? Taču es vienmēr izvēlos domāt pozitīvi, nevis negatīvi. Es koncentrējos pozitīvajam un saku – viss ir labi.

Elēna Vensāna. Tā ir katastrofa – aktrises darba un ģimenes dzīves līdzsvara atrašana. Ir ļoti sarežģīti būt aktrisei un mātei, taču tas ir raksturīgi sievietēm neatkarīgi no profesijas. Cenšoties apvienot darba un ģimenes pienākumus, viņas bieži jūt, ka nepietiekami velta sevi vai nu darbam, vai ģimenei. Man bija ļoti grūti līdz brīdim, kad beidzu par to pārlieku uztraukties un atļāvos gan strādāt, gan būt māte. Pilnvērtīgi darīt gan vienu, gan otru. Man ir divi bērni, viņiem ir liela gadu starpība: vienam jau ir vairāk nekā sešdesmit gadu, otram – četrdesmit.

Jums ir bagātā darba pieredze daudz desmitgažu garumā. Kā jūs vērtējat kustības #MeToo iniciētos procesus, kas ir saistīti ar sieviešu tiesību aizstāvību gan kino industrijā, gan citās nozarēs?

Žoziana Balasko. Tas, ko iesāka šī kustība, bija nepieciešams. Es pati nekad nesmu piedzīvojuši necienīgu attieksmi pret sevi, bet zinu, ka citām meitenēm un sievietēm nebija iespēju sevi aizstāvēt – ja viņas strādāja par palīdzēm filmēšanas laukumā, bija varbūtība, ka viņas var kļūt par upuriem un nevar ietekmēt šo situāciju, nevar neko pateikt. Cerams, tagad situācija ir mainījusies.

Elēna Vensāna. Pēdējos gados redzam pozitīvas pārmaiņas. Esmu dzirdējusi jaunāku kolēģu stāstus par šausmīgiem gadījumiem. Es nekam tādām neesmu gājusi cauri, bet daudzi no mums bija tuvu, kad kaut kas tāds notika ar citiem. Vajadzēja, lai kāds par to sāk runāt, un tas ir noticis. ■

BRIDŽITA DŽOUNSA. KĀ TRAKA PĒC VIŅA

BRIDGET JONES: MAD ABOUT THE BOY

Romantiska komēdija. Lielbritānija. 2025.

Režisors Maikls Moriss

Lomās Renē Zelvēgere, Hjū Grānts u. c.

Kino Bize 14.II 18.30; 16.II 18.00

K.Suns 14., 18.II 18.20; 15.II 19.30

Splendid Palace 14.II 20.30; 16., 19., 20.II 18.00

MĀKSLAS DARBI RODAS MOKĀS

Dokumentāla filma. Latvija. 2025.

Režisores Elizabete Gricmane, Ramune Rakauskaite

Splendid Palace 18.II 19.10

BERNADETE

BERNADETTE

Traģikomēdija. Francija. 2024.

Režisore Lea Domanaka

Lomās Katrīna Denēva, Denī Podalidess u. c.

K.Suns 16.II 15.40

KONKLĀVS

CONCLAVE

Trilleris, drāma. Lielbritānija. 2024.

Režisors Edvards Bergers

Lomās Reifs Fainss, Izabella Rosellīni, Džons Litgovs u. c.

K.Suns 15., 16.II 17.20; 17.II 18.00; 19.II 16.00; 20.II 20.30

Splendid Palace 16.II 15.30

RAKETE

THE MISSILE

Detektīvkomēdija. Somija. 2024.

Režisore Mīa Tervo

Lomās Ona Airola, Pīri Kehkenens, Hannu Peka Bjerkmans u. c.

K.Suns 16.II 19.30; 19.II 18.10

SUBSTANCE

THE SUBSTANCE

Šausmu drāma. ASV. 2024.

Režisore Koralī Faržā

Lomās Demija Mūra, Mārgareta Kvālija, Deniss Kveids u. c.

Kino Bize 15.II 20.30

MŪŽĪBAS SKARTIE

TOUCHED BY ETERNITY

Komēdija. Latvija. 2025.

SEKSS. VĪRU RUNAS

SEX

Drāma, komēdija. Norvēģija. 2024.

Režisors Dāgs Juhans Heugeruds

Lomās Turbjērns Harrs, Jans Gunnars Reise, Šīri Forberga u. c.

Kino Bize 14.II 18.30; 16.II 18.00

K.Suns 14., 18.II 18.20; 15.II 19.30

Splendid Palace 14.II 20.30; 16., 19., 20.II 18.00

MĀKSLAS DARBI

RODAS MOKĀS

Dokumentāla filma. Latvija. 2025.

Režisores Elizabete Gricmane, Ramune Rakauskaite

Splendid Palace 18.II 19.10

Kino Bize 18.II 20.30

KAD PIENĀK RUDENS

WHEN FALL IS COMING

Drāma. Francija. 2024.

Režisors Fransuā Ozons

Lomās Elēna Vensāna, Žoziana Balasko, Ludvivīne Saņē u. c.

Kino Bize 15.II 16.30; 17.II 19.00

Splendid Palace 15.II 19.30; 18.II 17.00; 19.II 20.40

EMILIJA PERESA

EMILIA PÉREZ

Trilleris. Francija. 2024.

Režisors Žaks Odiārs

Lomās Zoja Saldanja, Karla Soñja Gaskona, Selēna Gomesa u. c.

Kino Bize 16.II 15.00; 19.II 16.00

Splendid Palace 16.II 17.00; 19.II 20.00

ATGRĪEŠANĀS

THE RETURN

Drāma. Francija. 2024.

Režisors Uberto Pazolīni

Lomās Žiljeta Binoša, Reifs Fainss, u. c.

K.Suns 16.II 19.30

K.Suns 17.II 20.10; 20.II 18.20

VEČĀKU SAPULCE

Komēdija. Latvija. 2025.

Režisore Marta Elīna Martinšone

Lomās Sandija Dovgāne, Lauris Dzeltītis, Elīta Kļaviņa, Anta Aizupe u. c.

Kino Bize 14., 18.II 16.30; 19.II 14.00

K.Suns 14., 18.II 18.20; 15.II 15.40; 20.II 16.40

Splendid Palace 15.II 12.30; 16.II 20.30

MANA MĪLĀKĀ KŪKA

KEYKE MAHBOOBE MAN

Komēdija. Irāna. 2024.

Režisore Marjama Mogadama

Lomās Līlī Farhadpūra, Esmails Merabi u. c.

Kino Bize 15.II 14.30

K.Suns 16.II 13.50

STRAUME

FLOW

Animācijas filma. Latvija. 2024.

Režisors Gints Zilbalodis

Kino Bize 16.II 13.00; 19.II 12.00

K.Suns 15.II 14.00

Splendid Palace 16.II 11.00 (ģimenes kino vēlas brokastis); 15.II 12.00; 18.II 21.00; 20.II 16.00

KINOTEĀTRĪ BIZE

Bērnu rīti

No rukša neizsprukš 15.II 11.00

Projām 15.II 13.00

Rūķi atgriežas atkal 16.II 11.00

Duanela kino skola pieaugušajiem

19.II 18.30

Duanela kino skola jauniešiem

20.II 17.00

KINOTEĀTRĪ

SPLENDID PALACE

Kino klasika

Nicinājums 19.II 19.00

Zīls un Dzims 14.II 19.30

Režisors Mārcis Lācis

Lomās Andris Keišs, Ivars Krasts, Edgars Samītis u. c.

Kino Bize 15.II 18.30; 17.II 21.00

K.Suns 14., 18.II 20.30; 19.II 20.10

Splendid Palace 15.II 17.00; 16.II 19.40; 20.II 20.30

SVĒTĀS VĒĢES

SĒKLA

DĀNE-YE ANJŪR-E MAĀBED</